

Skal børn være bange i trafikken i Vodskov?

Tina M.-L. Campbell, forfatter og foredragsholder med firmaet 'Mælkebøttebarn i blomst'

Som alle andre forældre vil jeg gerne sikre mig, at mine børn ved, hvordan de skal begå sig i trafikken. Jeg havde derfor mine to små stolte børn med ud på deres skinende nye cykler, som de lige har lært at køre på. De havde cyklehjelmene på, og vi tog afsted med kursen mod fodgængerovergangen. For ved fodgængerovergangene skulle de ikke være nervøse. Jeg havde forberedt dem på, hvordan de skulle krydse over, og at bilerne selvfølgelig ville holde tilbage.

Vi skulle nyde det gode vejr, mens vi trænede skolevejen. Vi gjorde os klar ved fortovskanten og ventede og ventede og ventede på, at bilerne holdt tilbage. Det var, som om jeg var usynlig i min store el kørestol. Mine børn ænsede de heller ikke. Jeg besluttede resolut at køre ud midt på fodgængerovergangen og lavede håndtegn til, at nu måtte bilerne altså lige holde tilbage. Jeg fik mine små kyllinger genet over vejen på deres str. 4 år cykler. Her sker det utænkelige. En firmabil med to raske fyre i, dytter af mine børn?! Rettere, de dytter af min yngste, der ikke hurtigt nok får sit bagdæk op på fortovet.

Min søn blev så chokeret, at han græd hjerteskræende. Min datter græd også, over at se sin bror så uvant chokeret. Jeg måtte trøste dem begge. Forklare dem, at jeg ikke havde løjet. Fodgængerovergange er lavet af hensyn til fodgængere. Og denne foran skolen særligt til at få skolebørn sikkert over vejen. Jeg troede virkelig på, at det var sikkert at tage dem med ud på cykeltur. Jeg måtte overtale dem til at komme op på jernhesten igen.

Solen blev formørket, og jeg må indrømme, at jeg gik imod alle mine principper. Jeg kaldte billisten, der dyttede, for en idiot. Børnene var i chok. Jeg måtte forklare mig. Jo, man må godt kalde nogle for idioter i et helt særlige øjeblik. Dette her var et særligt øjeblik. Det blev ikke det øjeblik, hvor børnene lærte at køre sikkert rundt i Vodskovs gader. Det blev øjeblikket, hvor de måtte sande, at voksne kan være nogle idioter i trafikken. Vodskovs gader er ikke trygge med idioter bag rattet.

Er det sådan, vi gerne vil have det i Vodskov? Eller vi vil alle gøre hver vores til, at børnene ikke længere er bange i trafikken i Vodskov?

Vodskov Avis
20. MARTS 2016

LÆSERBREV

Vodskovs gader er ikke trygge med idioter bag rattet

Skal børn være bange i trafikken i Vodskov?

Som alle andre forældre vil jeg gerne sikre mig, at mine børn ved, hvordan de skal begå sig i trafikken. Jeg havde derfor mine to små stolte børn med ud på deres skinende nye cykler, som de lige har lært at køre på. De havde cyklehjelmene på, og vi tog afsted med kursen mod fodgængerovergangen. For ved fodgængerovergangene skulle de ikke være nervøse. Jeg havde forberedt dem på, hvordan de skulle krydse over, og at bilerne selvfølgelig ville holde tilbage.

Vi skulle nyde det gode vejr, mens vi trænede skolevejen. Vi gjorde os klar ved fortovskanten og ventede og ventede og ventede på, at bilerne holdt tilbage. Det var, som om jeg var usynlig i min store el kørestol. Mine børn ænsede de heller ikke. Jeg besluttede resolut at køre ud midt på fodgængerovergangen og lavede håndtegn til, at nu måtte bilerne altså lige holde tilbage. Jeg fik mine små kyllinger genet over vejen på deres str. 4 år cykler. Her sker det utænkelige. En firmabil med to raske fyre i, dytter af mine børn?! Rettere, de dytter af min yngste, der ikke hurtigt nok får sit bagdæk op på fortovet.

Min søn blev så chokeret, at han græd hjerteskræende. Min datter græd også, over at se sin bror så uvant chokeret. Jeg måtte trøste dem begge. Forklare dem, at jeg ikke havde løjet. Fodgængerovergange er lavet af hensyn til fodgængere. Og denne foran skolen særligt til at få skolebørn sikkert over vejen. Jeg troede virkelig på, at det var sikkert at tage dem med ud på cykeltur. Jeg måtte overtale dem til at komme op på jernhesten igen.

Solen blev formørket, og jeg må indrømme, at jeg gik imod alle mine principper. Jeg kaldte billisten, der dyttede, for en idiot. Børnene var i chok. Jeg måtte forklare mig. Jo, man må godt kalde nogle for idioter i et helt særligt øjeblik. Dette her var et særligt øjeblik. Det blev ikke det øjeblik, hvor børnene lærte at køre sikkert rundt i Vodskovs gader. Det blev øjeblikket, hvor de måtte sande, at voksne kan være nogle idioter i trafikken. Vodskovs gader er ikke trygge med idioter bag rattet.

Er det sådan, vi gerne vil have det i Vodskov? Eller vi vil alle gøre hver vores til, at børnene ikke længere er bange i trafikken i Vodskov?

Tina M.-L. Campbell, forfatter og foredragsholder med firmaet 'Mælkebøttebarn i blomst'